

РЕШЕНИЕ

№ 28526

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5947** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 25, ал. 3 от Закона за управление на агрохранителната верига (ЗУАВ).

Образувано е по жалба от „Месокомбинат – Свищов“ ООД срещу Разпореждане за забрана № 385/15.04.2026 г. на главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т..

По поддържаните оплаквания за нарушения на процесуалния и материалния закон се иска обявяване нищожността на атакувания акт, евентуално – отмяната му като незаконосъобразен, с присъждане на деловодните разноски.

Ответникът - главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) – В. Т., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Жалбата е допустима - подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е неоснователна.

Административното производство е започнало служебно в изпълнение на Заповед № РД11-934/14.04.2026 г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ), разпореждаща на 15.04.2026 г. и 16.04.2026 г. да се извършат проверки в обекти за производство и търговия с храни на територията на цялата страна от посочените в заповедта служители от ОДБХ – С. град, ОДБХ – С. област и ОДБХ - П..

Със Заповед № РД-08-21/12.01.2026 г. на директора на ОДБХ – В. Т. са определени инспекторите от отдел „Контрол на храните“ при областната дирекция, осъществяващи официален контрол, които да извършват съответни проверки в месодобивните предприятия. Със същата заповед (т.

IV. 1) са посочени служителите, сред които е д-р И. И., за извършване на постоянен ветеринарен контрол в предприятие за добив на месо от ДПЖ и свине, преработка на месо от ДКЖ и склад - хладилник за съхранение и реализация на замразени месо от ДКЖ и птици с ветеринарен одобрителен номер BG 0401028, собственост на „Месокомбинат – Свищов“ ООД.

По делото няма спор, че дружеството-жалбоподател стопанисва въпросния проверяван обект, находящ се в [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“ № 91. На 15.04.2026 г. в месодобивното предприятие е извършена съвместна проверка от служители на ОДБХ – В. Т. и ОДБХ - П., съгласно цитираните заповеди, един от които е издателят на обжалваното разпореждане. На проверката са присъствали директорът на ОДБХ – П., началникът на отдел „КХ“ при ОДБХ – П. и двама представители на собственика на предприятието.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол от 15.04.2026 г. В хладилни камери № 10 към склад - хладилник, № 3 (преходна) към цех „М.“ и № 8 към цех „М.“ е установено съхранение на месни продукти, подробно описани в протокола по реда на прегледа и изваждането им от камерата по вид, количество, партида, произход и срок на годност съобразно наличните данни. Според отразените в протокола констатации в хладилна камера № 10 са установени сумарно непредназначени СЖП кат. 3 за човешка консумация 14 050 кг. храни с изтекъл срок на годност и без идентификация; в хладилна камера № 3 и № 8 са налични непредназначени за човешка консумация храни СЖП кат.3, от които неидентифицирани и с изтекъл срок на годност месни продукти с общо количество съответно 3644 кг. (хладилна камера № 3) и 447, 500 кг. (хладилна камера № 8). Посочени са конкретно констатираните нарушения за съответните продукти - липса на маркировка, изтекъл срок на годност, неправилно съхранение, нарушена цялост на опаковката. Документирано е, че цялото установено количество бракувани храни от 18 141, 500 кг. е преместено в хладилна камера № 3 – за трупно месо, за налагане на забрана и насочване за унищожаване в екарисаж. Констативният протокол е подписан от извършилите проверката длъжностни лица и от присъствалите представители на „Месокомбинат – Свищов“ ООД.

В резултат на извършената проверка с обжалваното Разпореждане за забрана № 385/15.04.2026 г., издадено от главен инспектор към ОДБХ – В. Т. д-р И. И., на основание чл. 24, ал. 1 ЗУАВ и чл. 138, параграф 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 е забранено транспортиране, търговия, пускане на пазара и износ на 18 141,500 кг. храни от животински произход, намиращи се в предприятие за добив на месо от ДПЖ и свине, преработка на месо от домашни копитни животни и склад - хладилник за съхранение и реализация на замразени месо от домашни копитни животни и птици, с адрес [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“ № 91, ветеринарен одобрителен номер BG 0401028, стопанисвано от „Месокомбинат – Свищов“ ООД. Разпоредената забрана за посоченото количество храни е мотивирана с изтекъл срок на годност, отсъствие на идентификация и нарушена цялост на опаковката. От правна страна е възприето нарушение на чл. 4, ал. 1 от Закона за храните (ЗХ). Разпореждането е надлежно връчено на адресата на 15.04.2026 г.

На същата дата от главен инспектор към ОДБХ – В. Т. д-р И. И. е издадено и Разпореждане за насочване на храни № 387, с което е наредено предаване за унищожаване в екарисаж на 18 141,500 кг. храни от животински произход, намиращи се в горепосочения обект.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка не констатира наличие на основание по чл. 146 АПК за обявяване нищожността на атакувания акт или за неговата отмяна.

Нищожността на административните актове се свързва с извършени нарушения при тяхното издаване, които изключват възникването на целените от административния орган правни последици. Некомпетентността на органа, издател на акта, винаги води до нищожност,

независимо до кой от видовете компетентност се отнася – материална (предметна), местна или компетентност по степен. В останалите случаи – на процесуални пороци в широкия смисъл и противоречие с материалния закон, преценката за действителността на административния акт е винаги конкретна и се обуславя от вида и тежестта на порока, от който е засегнат.

Противно на твърденията на жалбоподателя, актът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 138, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 (Регламент относно официалния контрол) при установено несъответствие компетентните органи ограничават или забраняват пускането на пазара, движението, въвеждането в Съюза или износа на животни и стоки и забраняват връщането им в държавата членка на изпращане или разпореждат връщането им в държавата членка на изпращане. По аргумент от чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗУАВ мярката по чл. 138, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 се прилага с разпореждане от длъжностното лице, осъществяващо официален контрол. С разпоредбите на чл. 7, ал. 1, чл. 10 и чл. 35 ЗУАВ БАБХ и нейните длъжностни лица са определени за компетентни органи по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2017/625 по осъществяване на официален контрол върху храните по реда на този закон, извършван чрез нейните централни и регионални структури съгласно чл. 4 ЗБАБХ и чл. 30 от Устройствения правилник на БАБХ. Компетентността на БАБХ по осъществяване на официален контрол върху храните на всички етапи на производство, преработка и/или дистрибуция произтича и от общото правило на чл. 109 от Закона за храните. По силата на чл. 41, ал. 1 ЗУАВ официалният контрол и други официални дейности в обекти за добив и преработка на месо от домашни копитни животни, птици и лагоморфни и месо от дивеч се осъществяват от официални ветеринарни лекари и инспектори. Според § 2 от ДР на ЗУАВ за целите на закона се прилагат определенията от Регламент (ЕС) 2017/625. Понятията „официален контрол“ и „компетентни органи“ са дефинирани съответно в чл. 2 и чл. 3, т. 3 от регламента. Официалният контрол включва дейностите, извършвани от компетентните органи или от органите с делегирани правомощия или физическите лица, на които са били делегирани определени задачи в съответствие с настоящия регламент, с цел да се провери дали: операторите спазват настоящия регламент и правилата, посочени в чл. 1, параграф 2; и дали животните и стоките отговарят на изискванията, установени с посочените в чл. 1, параграф 2 правила. Компетентни органи по смисъла на регламента са централните органи на държава членка, които отговарят за организацията на официалния контрол и другите дейности в съответствие с настоящия регламент и правилата, посочени в чл. 1, параграф 2, както и всеки друг орган, натоварен с тази отговорност. Съгласно чл. 1, § 2, б. „а“ Регламент (ЕС) 2017/625 се прилага по отношение на официалния контрол, извършван за проверка на съответствието с правила – независимо дали са установени на равнището на Съюза или от държавите членки – с оглед на прилагането на законодателството на Съюза в областта, касаещи въпросите, свързани с храните и тяхната безопасност, тяхната цялост и здравословност на всички етапи на производството, преработката и разпространението на храните.

Анализът на цитираната нормативна уредба, съотнесен към представените по делото доказателства относно качеството и статута на приложилото мярката длъжностно лице, обуславя извод за валидно упражнено правомощие по чл. 25, ал. 1, т. 2, вр. чл. 24, ал. 1 ЗУАВ, вр. чл. 138, §2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625. Принадлежността на издателя на оспореното разпореждане за забрана към овластените с подобна компетентност органи е установимо от представената длъжностна характеристика, Заповед № ОСПД-915/01.03.2011 г. на изпълнителния директор на БАБХ за преназначаване и Заповед № РД-08-21/12.01.2026 г. на директора на ОДБХ – В. Т.. Д-р И. е назначена по служебно правоотношение като държавен служител, изпълнява длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол на храните“ при ОДБХ – В. Т. и в качеството си на

длъжностно лице, осъществяващо официален контрол е издала разпореждането за прилагане на мярката по чл. 138, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625.

Атакуваното разпореждане е издадено при спазване на процесуалния закон. Основното предназначение на административнопроизводствените правила (в това число и на задължението за мотивиране) е да обезпечи издаването на законосъобразен по съдържание административен акт. В административноправната доктрина е застъпено виждането, че щом е издаден материално законосъобразен акт, макар и при допуснати процесуални нарушения, няма защо да бъде отменяван, особено когато е ясно отнапред, че и след повторното разглеждане на преписката пак би се стигнало до акт със същото съдържание.

Защитната теза на оспорващия е изградена на твърдения за нарушено право на защита като последица от засягане на разпореждането от съществен порок във формата.

Съдът намира, че оспореното волеизявление е обективизирано в надлежна форма (образец № 17 към Заповед № РД11-1696/24.07.2020 г. на изпълнителния директор на БАБХ) и съдържа изискуемите от закона реквизити – чл. 59, ал. 2 АПК. В разпореждането са посочени фактическите причини, обуславящи приложената мярка, нарушената правна норма и правното основание за постановената забрана. По аргумент от ТР № 16/1975г. на ОСГК на ВС е допустимо мотивите на акта да се съдържат в документ, предхождащ издаването му, поради което подробно изложените фактически обстоятелства в съставения на 15.04.2026 г. констативен протокол от проверката обосновават в достатъчна степен постановения с разпореждането правен резултат. В този контекст е изпълнено изискването за мотивиране на приложената мярка, даващо възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращо правото на защита на адресата на акта.

Несподелими са оплакванията на жалбоподателя, че неиндивидуализирането в самото разпореждане на храните, попадащи в обхвата на забраната, създава неяснота относно изпълнението ѝ. От доказателствата по делото е видно, че оспорващият не е лишен от познание относно предмета на мярката. Представители на дружеството са присъствали на въпросната проверка и са подписали констативния протокол, установяващ съответните нарушения по отношение на конкретно описаните в него продукти и количества. В протокола изрично е отбелязано, че установеното количество от общо 18 141, 500 кг. негодни храни (предмет на процесната мярка) е отделено и преместено в хладилна камера № 3 – за трупно месо, за налагане на забрана и насочване за унищожаване в екарисаж. Поради това не е налице твърдяната в жалбата неяснота относно съдържанието на административно разпореденото, респ. относно дължимото поведение на оператора.

Административният орган се е произнесъл след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, въз основа на фактическите установявания в констативния протокол от извършената на 15.04.2026 г. проверка в присъствието на представители на оспорващия, като не е налице процесуален порок, който би могъл да доведе до различно по резултат волеизявление от постановеното.

Обжалваният административен акт е материално законосъобразен и съответен на целта на закона. Изхождайки от правната същност и характеристиките на официалния контрол по ЗУАВ и Регламент (ЕС) 2017/625, несъответствието по смисъла на чл. 138, § 2 във връзка с § 1 от регламента се изразява в неспазване на правото на ЕС и на националното законодателство в областта на агрохранителната верига, в т.ч. по въпросите, свързани с храните и тяхната безопасност на всички етапи на производството, преработката и разпространението. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗУАВ, предвиждаща прилагане на една или няколко от принудителните административни мерки по чл. 138, § 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 в

зависимост от тежестта на установените нарушения.

В случая мярката по чл. 138, § 2, б. „г“ от регламента е приложена за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗХ - храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, както и да не представлява опасност за човешкото здраве. Съгласно чл. 4, ал. 2 ЗХ храната трябва да отговаря на изискванията за производство, преработка и/или дистрибуция, предвидени в закона, подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и правото на Европейския съюз в областта на храните.

По делото е доказано осъществяването на предпоставките, обуславящи упражненото от контролния орган правомощие. Целта на приложената ПАМ е незабавно ограничаване, съответно недопускане на рискове за здравето на хората, поради което издавайки атакуваното разпореждане контролният орган е предприел действия съобразно очертания в чл. 137, § 1 от регламента приоритет. Установените в месодобивното предприятие храни с изтекъл срок на годност, без идентификация или с нарушена цялост на опаковката безспорно сочат на несъответствие по смисъла на регламента, доколкото е нарушено основно изискване към храните (вж. чл. 4, ал. 1 ЗХ). Представеният констативен протокол от проверката, на чиито констатации се основава оспорения административен акт, има характера на официален свидетелстващ документ. Неговата материална доказателствена сила е обвързваща за съда, докато не бъде опровергана чрез доказване на неговата невярност. Констативният протокол не е оспорен от жалбоподателя по съответния ред - чл. 193 ГПК, вр. с чл. 144 АПК. Доказателствени източници, отричащи или поставящи под съмнение достоверността на материализираното в него удостоверително изявление, не са ангажирани в съдебния процес. Напротив, доказателствата по делото в тяхната съвкупност потвърждават извода, че удостовереното от съставилите ги длъжностни лица отговаря на действителното фактическо положение.

Всъщност жалбоподателят не отрича констатациите на проверяващите длъжностни лица. Аргументът за недоказана с лабораторни изследвания опасност за човешкото здраве на храните с изтекъл срок на годност е неоснователен, предвид тяхното естество (различни видове месо и субпродукти) и обективната връзка на потенциалния риск за здравето с превишаването на срока за безопасна консумация. В този смисъл наличието в обекта на храни с изтекъл срок на годност нарушава изискването на чл. 4, ал. 1 ЗХ, според което храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав. Същият извод е важен и по отношение на липсата на идентификация на храните, осуетяваща проследимостта им.

Възраженията на дружеството по съществото на спора, включително в контекста на принципа за съразмерност, не касаят забраната за транспортиране, търговия, пускане на пазара и износ на въпросните бракувани храни от животински произход, приложена с оспореното разпореждане, а са насочени изцяло към въпроса за унищожаването им, т.е. към хипотезата на чл. 138, § 2, б. „ж“ от регламента, предмет на Разпореждане за насочване на храни № 387/15.04.2026 г. Следователно ирелевантни за процесната ПАМ са развитите в жалбата съображения за възможност за прекатегоризирането на храните с изтекъл срок на годност, с оглед използването им за други цели (производство на технически мазнини, торове, храна за домашни любимци) вместо да бъдат унищожени. Неотносими към предмета на спора са и доводите на оспорващия, основани на съждения относно приложението на мярката по чл. 138, § 2, б. „и“ от регламента, както и относно Разпореждане за забрана № 386/15.04.2026 г., издадено спрямо други храни в същия обект.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

В този смисъл е и практиката на Върховния административен съд по сходни казуси: Решение № 7468/18.06.2024 г. по адм. дело № 4360/2024 г., Решение № 571/22.01.2025 г. по адм. дело 9407/2024 г. и др.

Изходът на делото обуславя право на разноси за процесуална защита в полза на ответника – чл. 143, ал. 3 АПК. Своевременно заявените и дължими на ОДБХ – В. Т. разноси за адвокатско възнаграждение са на стойност 420 евро с ДДС.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Месокомбинат – Свищов“ ООД срещу Разпореждане за забрана № 385/15.04.2026 г. на главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т..

ОСЪЖДА „Месокомбинат – Свищов“ ООД да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т. сумата от 420 евро разноси.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: